

teekkarilaulun
alkulähteillä

Teksti: Ilkka Aaltonen

Vaakuna Herba ja Koskenkorva

■ 60-luvulla Alkoja oli vain kaupungeissa, ja niiden henkilökunta kilpaili tyydydessä verovirastojen ja autokatsastuskonttoreiden kanssa. Viinaa juova kansa kehitteli vastapainoksi iloisia ralleja, joita oli kiva hyrällä pullohylyjen välissä. Vaakuna-viinan, Herba-liköörin ja Koskenkorvan myynnissä havaittiin selvä piikki tämän teekkarilaulun levittyä laajemmalle.

Melodiahan on tuttu lastenlaulu ”Piippolan vaarilla oli talo”.

Vaa - ku - na, Her - ba ja Kos - ken - kor - va, Al - kon par - hai - ta, hei!

5
Vii - naa siel - lä ja vii - naa tääl - lä, siel - lä vii - naa, tääl - lä vii - naa,

8
jo - ka puol - la vii - naa! Ku - ka sen pul - lon vei?

Hullun kirvesmiehen isä ilmoittautuu

■ Se oli kesällä 1961–63, kun nuoremman veljeni **Nilon** kanssa tällaisia yhdessä kehitelimme. Veljeni keksi idean, tai oli alun jostain kuullut. Siitä meillä ei ole tietoa, miten valmis idea oli kysymyksessä – oliko vain alkusanat, vai oliko joku jo kehitelty laulun pidemmältikin.

Joka tapauksessa minä olen vastuussa valmiin teoksen markkinoinnista. Polin Pokkamontusa sitä laulettiin, ja siitä ilmeisesti muodostui klassikko.

Pari korjausta haluaisin tehdä lehdessä olleeseen tekstiin:

Toisen säkeen alun pitää olla ”Sinne missä aivokoppa”

Kolmannen säkeen loppu on aikojen kuluessa muuttunut kovin raakaan muotoon ”jo veri tirsaktaa”. Ilmeisesti kansa haluaa lisää verta areenalle. Meidän sanoituksemme oli ”nään kaiken tummuvan”, joka antaa paljon omakohtaisemman kuvan tapahtuman kulusta, ja lisäksi täyttää tuon minimaalisen muuttamisen periaatteen täydellisesti.

Olihan tämän tyylistä kansanmuusiikkia siihen aikaan liikkeellä mui-

takin, kuten:

”Hän, jumalauta, viulullaan löi päähän toista soittajaa. Ja sitten viulun särkyneen heitti hän pois...”
”Oi miksei saavu noutamaan. Tuo inssi uljas nuori loistoautollaan...”

Näistä ei tietääkseni ole jatkoa olemassa, ne ovat jääneet tuollaisiksi snapsilaulun kaltaisiksi kiekaisuiksi.

Kiitokset kiintoisasta lehtiartikkelista.

Heikki Lähepelto
Tekniikan lisensiaatti